

Aesculus flava

Synonim lac.: *Aesculus octandra*

kasztanowiec żółty

(c) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Drzewo pochodzące ze wschodnich rejonów Ameryki Północnej. W naturze dorasta do 20-35 m wys. W Europie osiąga do 20 m wys. Korona szeroka, owalna. Gałęzie u starych egzemplarzy lekko obwisające. Pędy jasnobrązowe z szarym nalotem. Pąki suche, cynamonowobrązowe. Liście sezonowe, pięciopalczaste (czasami 7), ciemnozielone, o brzegach gęsto i drobno piłkowanych. Liście przebarwiają się jesienią na żółto i dość wcześnie opadają. Kwiaty bledożółte lub zielonkawożółte, z dzwonkowatym kielichem, zebrane w krótkie, wiechowate kwiatostany, 15 cm dł., koniec V. Owoce jasnobrązowe, małe, 3 cm śr., w osłonie bez kolców. Kasztanowiec żółty dobrze rośnie na głębokich, gliniastych glebach dobrze odwodnionych, ale nie jest zbyt wybredny. Może rosnać w półcieniu. Wykazuje większą odporność na choroby, plamistość liści i mączniaka, niż inne gatunki kasztanowca. Mniej dekoracyjny niż kasztanowiec biały, ale bardziej właściwy dla zieleni miejskiej.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

zasięg geograficzny

pochodzenie

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

zimozieloność liści (igieł)

rodzaj kwiatów

barwa kwiatów

pora kwitnienia

owoce

pora owocowania

nasłonecznienie

wilgotność

ph podłoża

rodzaj gleby

walory

zastosowanie

strefa

Ohio Valley i Appalachy we wschodniej części Stanów Zjednoczonych

pierwsza publikacja: Daniel Carlsson Solander (1733 - 1782) 1778

liściaste

liściaste drzewa

drzewo

wzrost typowy dla gatunku

drzewiasty wyprostowany

jajowaty

od 15 m do 20 m

ciemnozielone

liście opadające na zimę

pojedyncze

kwiatostan

żółte

maj

brązowe

kuliste

wrzesień

stanowisko półcieniste

stanowisko słoneczne

podłoże umiarkowanie wilgotne

odczyn lekko kwaśny

przeciętna ogrodowa

roślina tolerancyjna

odporność na zanieczyszczenia

ozdobne z kwiatów

roślina miododajna

parki

zadrzewienia krajobrazowe

zielen publiczna

5a

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

